

/tłumaczenie robocze/

“Przede wszystkim Ludzie”

My, sygnatariusze Wspólnego Oświadczenia, działając w ramach swoich kompetencji, dążymy do zapewnienia, aby władze państwowe w naszych krajach traktowały wszystkich migrantów i uchodźców w sposób humanitarny i niedegradujący, w oparciu o prawa, dyrektywy UE i zobowiązania wynikające z międzynarodowych i europejskich traktatów. W przypadkach, w których naszym zdaniem traktowanie takie nie jest zapewnione, nie wahamy się publicznie zabierać głosu. Popieramy również te grupy społeczeństwa obywatelskiego w naszych czterech krajach, które niosą pomoc migrantom.

Ochrona osób należących do najbardziej wrażliwych grup społecznych leży tradycyjnie w centrum zainteresowania rzeczników praw obywatelskich w całej Europie. Ludzie, którzy zmuszeni zostali do opuszczenia swego kraju, niezależnie od ich prawnego statusu, zasługują na ochronę. Nie może być ignorowany fakt, że na świecie istnieje około 60 milionów osób przymusowo wysiedlonych. Są wśród nich liczne dzieci uciekające samotnie lub wspólnie z rodzinami, a także osoby starsze, zmuszone do opuszczenia swoich domostw z powodów religijnych, rasowych lub etnicznych – wszyscy oni wymagają specjalnej ochrony. Jednocześnie pragniemy podkreślić, że z uwagi na różnorodność i złożoność ich indywidualnych losów, uchodźcy nie mogą być uważani i traktowani jak jednorodna grupa. Zagwarantowanie ich fundamentalnych praw powinno być zadaniem i odpowiedzialnością społeczności międzynarodowej, t. j. krajów i społeczeństw przyjmujących. Państwa przyjmujące powinny na podstawie spersonalizowanej, zindywidualizowanej i dokładnej analizy zdecydować o przyznaniu ochrony międzynarodowej.

Uznając wagę i zasadność dyskusji na temat poszukiwań wyjścia z sytuacji w perspektywie średnio- i długoterminowej, musimy dostrzec w każdym uchodźcy istotę ludzką z jej przyrodzonym prawem do poszanowania godności osobistej. Bezprecedensowa sytuacja, która zaistniała w wyniku masowej migracji, wymaga współpracy wszystkich krajów, włączając w to kraje Grupy Wyszehradzkiej, oraz rozwiązań zgodnych ze standardami praw człowieka.

Głęboko wierzymy, że przyjęcie odpowiedzialności za uchodźców jest moralnym i prawnym obowiązkiem państw europejskich. Przyjmowanie obcokrajowców uciekających przed prześladowaniem, wojną lub konfliktem zbrojnym, oparte na przesłankach humanitarnych, stanowi uświęconą zwyczajem praktykę cywilizowanych społeczeństw od najdawniejszych czasów. W odpowiedzi na traumę II wojny światowej, Konwencja Genewska z 1951 r. sformułowała międzynarodowe standardy prawne ochrony uchodźców. Prawo azylu nie jest przywilejem ani podarunkiem, ale prawem człowieka.

Sporządzono w Wyszehradzie w dniu 2 października 2015 r.